

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Bhar.276/2023/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság, Budapesten a 2023. december hó 12. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az orvvadászat büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. május 12. napján kihirdetett 1.Bf.114/2022/13. számú ítéletét vádlott2 II. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

vádlott2 II. rendű vádlott terhére megállapított vagyon elleni bűncselekmény társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás büntettként minősül (Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés bb) pont (5) bekezdés b) pont).

A vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt akként kirendelt beszámítani, hogy 1(egy) nap őrizetben, illetve 1 (egy) nap letartóztatásban töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

Egyebekben másodfokú ítéletet helybenhagyja.

A harmadfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Gödöllői Járásbíróság a 2021. november 24-én kelt 6.B.398/2018/104. számú ítéletével vádlott1 I. rendű vádlottat 1 rb. orvvadászat büntette (Btk. 245. § a) pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett lopás büntette (Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés bb) alpontra figyelemmel (4) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 1 év 3 hónap börtön fokozatú, 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre és 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 Ft-ban megállapított, összesen 200.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtás elrendelése esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra és a szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt.

[2] vádlott2 II. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett lopás vétsége (Btk. 370. § (1), (2) bekezdés a) pont) miatt 300 napi tétel, napi tételenként 1.000 Ft-ban megállapított, összesen 300.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A kiszabott pénzbüntetésbe a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt beszámítani rendelte, és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is. A bíróság a vádlottat az ellene orvvadászat büntette (Btk. 24. § a.) miatti emelt vád alól felmentette.

[3] A bíróság I. és II. rendű vádlottal szemben jogosulatlan vadászat szabálysértése miatt (Sztv.178. §) az eljárást megszüntette, a sértett1. polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Ezentúl rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerülő bűnügyi költség viselése felől.

[4] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére jogi és ténybeli okból, a vádlottak bűnösségének a módosított vádiratban foglalt tényállás szerinti jelentős értékre, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett lopás bűntettében és folytatólagosan elkövetett orvvadászat bűntettében történő megállapítása, és velük szemben végrehajtandó szabadságvesztés, súlyosabb pénzbüntetés, közügyektől eltiltás és kitiltás kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

[5] Az I. rendű vádlott védője a határozat ellen a vádlott részbeni felmentése érdekében a folytatólagosan elkövetett lopás bűntettének vonatkozásában jelentett be fellebbezést, az ítéletet II. rendű vádlott és védője tudomásul vette.

[6] A kétirányú fellebbezés folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. május 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 1.Bf.114/2022/13. számú ítéletével az elsőfokú határozatot megváltoztatta.

[7] vádlott1 I. rendű vádlott orvvadászat bűntetteként értékelt cselekményét folytatólagosan, társtettesként elkövetettnek is minősítette, a vádlott terhére megállapított folytatólagosan elkövetett lopás bűntettét társtettesként elkövetettnek és a Btk. 370. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősítette, a rendbeliség feltüntetését a cselekményeknél mellőzte. A vádlott szabadságvesztés büntetését 1 év 10 hónapra, a pénzbüntetés napi tételszámát 400 napra, ezzel a pénzbüntetés összegét 400.000 Ft-ra súlyosította.

[8] vádlott2 II. rendű vádlott bűnösségét folytatólagosan, társtettesként elkövetett orvvadászat bűntettében (Btk. 245. § a) pont) kimondva a vádlott terhére megállapított lopási cselekmény társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás bűntettének minősítette (Btk. 370. § (1) bekezdés (4) bekezdés a) pont). A vádlottat a pénzbüntetés mellett halmazati büntetésül 1 év 3 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre is ítélte, melynek végrehajtását három év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról.

[9] A bíróság kötelezte a vádlottakat, hogy a sértett1. magánfél részére kártérítés címén egyetemlegesen 5.300.000 forintot és annak 2017. január 12-től esedékes kamatát fizessenek meg, továbbá felhívta őket 318.000 Ft illeték megfizetésére is.

A vádlottakkal szemben a jogosulatlan vadászat szabálysértés miatt indult eljárást megszüntető rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Kötelezte II. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[10] A másodfokú határozat ellen II. rendű vádlott és védője jelentett be fellebbezést, a vádlott felmentése és enyhítés, illetve előzetes mentesítés érdekében.

[11] vádlott2 II. rendű vádlott védőjének védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az ítéleti tényállást illetően előadta, hogy védencét érintő pontokat alátámasztó bizonyítékok megkérdőjelezhetőek, nem tartalmaznak semmilyen kézzel fogható elleninformációt a vádlotti védekezést illetően, ezzel szemben a vádlott szavahihető és részletes vallomást tett és életszerűek a nyilatkozatai.

[12] Az eljárással kapcsolatos álláspontja szerint nem kerültek feltárássra teljes egészében a bizonyítékok és tények, illetve a feltárt bizonyítékok és tények nem kerültek összevetésre és nem került részletesen megindokolásra, hogy a vádlotti indítványokat miért utasította el a bíróság. A következtetéseiben és ítéletének indokolásában az első- és másodfokon eljáró bíróság is hibákat vétett, amely helytelen következtetésre vezethetett, mindezen túlmenően a vádlott nem gátlástalan bűnelkövető.

[13] Mindezek alapján indítványozta a másodfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a vádlott felmentését, másodsorban a kiszabott büntetés nyomatékos, nagyobb mértékű enyhítését, illetve a vádlott előzetes mentesítését, mert arra érdemes. A büntetést illetően kifejtette, hogy a vádlott tekintetében felhozott súlyosító körülmények súlya már elenyésző, továbbá az enyhítő körülmények túlsúlya mellett az időmúlást is kérte figyelembe venni.

[14] A másodfokú határozattal szemben vádlott2 II. rendű vádlott részletes írásbeli észrevételt terjesztett az ítéltábla elé. Eszerint nem cselekvőség érdekében, és nem íjjal kísérté vádlott1t a területre, hanem az ő kérésére minden felszerelés nélkül érkezett, az orvvadászatról nem tudott, mindezt társa vallomása is megerősíti.

[15] A lopásban nem társtettesként vett részt, hanem megtévesztés következményeként, tudtán kívül, amelyet szintén társa vallomása támaszt alá.

[16] A helyiség9 dombságra jellemző bikatípus nemcsak a helységi erdészeti területén fordul elő, hanem számos más vadásztársaság területén és a környéken. Mindezek alapján nem lehet biztosan kijelenteni, hogy tőlük származnak, és azt sem lehet behatárolni, hogy az állatok mikor és milyen körülmények között haláloztak el. Ezeket a tényeket figyelembe véve nem tekinthető jogosnak az ellene érvényesíteni kívánt kárigény, ráadásul a trófeák sosem képezték a tulajdonát, beszerzésében nem vett részt, és tudomása sincs annak körülményeiről. Trófeákról I. rendű vádlott kijelentette az ő tulajdonát képezik. vádlott2 II. rendű vádlott szerint semmi sem indokolja, hogy társa bármilyen horgász, vadász vagy egyéb tevékenységéről teljes egészében tudomása lett volna. Hivatkozott szakértőtől szakértő

véleményére is, miszerint a fában talált nyílvevő semmilyen hasonlóságot nem mutat az általa használt vesszőkkel és hegyekkel.

[17] Közölte, hogy rövid internetes keresgélés bizonyítja, hogy hétköznapi emberek szabadidős tevékenység közben tucatnyi esetben találkoznak frissen elhullott vadakkal, amelynek fotóit észrevételéhez mellékelte. tanúl tanú állításával ellentétben nem tudta pontosan azonosítani a fotók helyszínét és a pontos idő beazonosítása sem lehetséges.

[18] Bizonyított tény, hogy lehet friss tetemeket találni és a trófea szakszerű kifőzését követően szép fehér lesz.

[19] Utalt arra is, hogy az általa használt lakrészben csak egy legálisan tartott vadászíjat találtak. A felvételeken látható hasonló ruházat nem volt rajta és olyan még a házkutatás során sem került elő. Korábbi legális vadászatainak tényét tanú¹³ tanú kellően bizonyította. Szerinte a vadkamerán feltüntetett időpontok is vitathatóak, mivel nem hitelesített kameráról van szó, így az idő beállításait bárki manipulálhatta.

[20] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.578/2023/3. számú átiratában a védelmi másodfellebbezéseket nem tartotta alaposnak, annak elbírálására nyilvános ülés kitűzését nem kérte.

[21] Az ügyészi álláspont szerint az első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést nem vett.

[22] A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságára és annak kiküszöbölése érdekében a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontjában írt jogkörében a 2. tényállási pontot érintően eltérő tényállás állapított meg, amely irathú, mentes a logikai hibáktól és hiányosságoktól.

[23] A törvényszék indokolási kötelezettségének kimerítően, magas színvonalon tett eleget és a 2-es tényállási pontban megállapított tényállásból okszerűen következtetett II. rendű vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése azonban módosításra szorul.

[24] A másodfokú bíróság tévedett, amikor a vagyon elleni bűncselekmény tekintetében az üzletszerűség megállapítását arra tekintettel mellőzte, hogy a vádlottak által elejtett vadak sorsa ismeretlen maradt, nem került meghatározásra, hogy a cselekmény mennyiben biztosította a terheltek megélhetését, azt mennyire motiválta jövedelemszerzés, illetve a más forrásból származó keresményük kiegészítése. A töretlen bírói gyakorlat szerint a haszon alatt minden olyan helyzetet érteni kell, ami a korábbiakhoz képest az elkövető számára kedvezőbb, rendszeres haszonszerzést biztosító elkövetés esetén a terhelt bűnöző életvitelére vonatkozó következtetés nélkül is megállapítható az üzletszerűség. Ezen túl az üzletszerűség szerinti minősítést nem zárja ki az a körülmény, hogy az elkövetők az eltulajdonított tárgyak jelentős részét még nem értékesítették, ehelyett elsősorban a bűncselekmény rendszerességének és annak kell jelentőséget tulajdonítani, hogy az elkövető az egyes cselekmények révén milyen mértékű előnyre tett szert. Az irányadó tényállás szerint

II. rendű vádlott és társa hosszabb időn keresztül több alkalommal vadásztak jogosulatlanul és ejtettek el különböző vadakat, amelyeket ingatlanukba szállítottak és feldolgoztak. E tényekből nemcsak a rendszeres haszonszerzésre törekvés, hanem a haszon tényleges realizálása is megállapítható. Emellett a minősítő körülmény mellőzésére nem szolgáltatathat alapot az a körülmény, hogy a feldolgozott hússal a terheltek ismeretlen módon rendelkeztek. Mindezek alapján II. rendű vádlott lopási cselekményének helyes minősítése a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és figyelemmel a (2) bekezdés b) pont bb) pontjára az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként, jelentős értékre, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett lopás büntette.

[25] A bűnösségi körülményeket a másodfokú bíróság döntően számba vette, további enyhítő körülményként kell értékelni azt, hogy az elkövetési érték a minősítést megalapozó alsó határhoz közeli. Figyelemmel a cselekmény elkövetése óta eltelt jelentős időmúlásra a büntetlen előéletű terhelten szemben a büntetési célok eléréséhez a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és pénzbüntetés együttes kiszabása szükséges, egyben elégséges szankció, ugyanakkor a büntetés kiszabása körében fel kell hívni a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontját, amely megteremti annak jogalapját, hogy a terhelten szemben 2 évnél rövidebb tartamú szabadságvesztés legyen kiszabható. A büntetés enyhítésére a súlyosabb minősítésre, a folytatólagos, társas, kitaró szándékra figyelemmel törvényes alapot nem látott. Az ügyészi álláspont szerint II. rendű vádlott előzetes mentesítését nincs helye, az előzetes mentesítésre a vádlott érdemtelen.

[26] Mindezek alapján indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletet változtassa meg, a cselekményt az átiratban írtaknak megfelelően minősítse, egyebekben azt hagyja helyben.

[27] Az ítéltábla a védelmi másodfellebbezéseket a Be. 620. § (1) alapján - utalva a 621. § (2) bekezdésére is - tanácsulésen bírálta el, mert a vádlott terhére nem fellebbeztek és a vádlott védője és az ügyészség nem indítványozták nyilvános ülés kitűzését.

[28] A vádlott és védő másodfellebbezése nem alapos.

[29] Az ítéltábla megállapította, hogy a harmadfokú felülbírálat lehetősége Be. 615. § (1) és a (2) bekezdés és b) pont értelmében megnyílt. Eszerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságtól ellentétes döntése esetén. Az első- és másodfokú bíróság döntése ellentétes, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. Jelen esetben a harmadfokú eljárás lehetősége azzal nyílt meg, hogy II. rendű vádlott bűnösségét a másodfokú bíróság a 2. számú tényállási pontban írt bűncselekményben megállapította azt követően, hogy az orvvadászat bűncselekmény vádja alól a vádlottat elsőfokú bíróság felmentette.

[30] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont alapján bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, és azon rendelkezését, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint a b) pont értelmében az első- és másodfokú

eljárás szabályosságát. Emellett a Be. 618. § (2) bekezdés alapján hivatalból ellenőrizte az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések törvényességét.

[31] Az ítéltábla az eljárások felülbírálata során megállapította, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem valósult meg a Be. 608. § (1) bekezdésben meghatározott abszolút és az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés.

[32] A másodfokon eljáró törvényszék helytállóan ismerte fel, hogy az elsőfokon megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, ezért a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerint részben megalapozatlan. A megalapozatlanságot a másodfokú bíróság részben helyes ténybeli következtetés, részben (az elkövetési értéket illetően) az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés c) pont és (2) bekezdést alkalmazva küszöbölte ki.

[33] A törvényszék a bizonyítékok részletes felsorolásával és az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét részletesen rámutatva helyesen észlelte, hogy az elsőfokú ítélet a vádlottak cselekményeit illetően részben helytelen ténybeli következtetéssel alapszik.

[34] Helytállóan utalt arra, hogy a hatályos büntetőeljárási törvény már nem csak a vádlott javára, hanem a terhére is lehetővé teszi eltérő tényállás megállapítását a Be.593. § (1) bekezdés c) pontja szerint az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján is.

[35] A másodfokú bíróság az iratok alapján a tényállást téves ténybeli következtetés okán az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokból a logika szabályainak megfelelő ténykövetkeztetéssel helytállóan módosította. Az indokolás kiegészítésével és helyesbítésével a tényállás megváltoztatása és az eltérő tényállás megállapítása perrendszerű, nem ütközik a felülmérlegelés tilalmába. Az eltérő tényállás megállapítása jelen esetben a bizonyítékok elsőfokú bíróságétól eltérő értékelését is jelenti, ez azonban a tényállás részbeni megalapozatlansága esetén megengedett.

[36] A Be. 619. § (1) szerint a harmadfokú bíróság határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletet meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[37] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék által kiegészített, módosított tényállás túlnyomórészt megalapozott az csupán kisebb mértékben [111] bekezdést illetően a Be. 619. § (3) bekezdés szerint az iratok tartalma alapján (nyomozati irat 1. kötet 63. oldal) azzal egészítendő ki, hogy a szarvasbikák agancsát a nyomozó hatóság az I. és II. rendű vádlott által lakott cím⁴ alatti ingatlanban lefoglalta.

[38] A másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, alaposan, részletekbe menően vizsgálta és értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, bemutatva az elsőfokú bíróság által lefolytatott mérlegelési tevékenységet is, indokolásából megállapítható, hogy mely bizonyítékokat és miért értékelt eltérően.

[39] Alappal mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság - az alaposan és színvonalasan lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként - sem adta kellő magyarázatát a vádlottak vallomásaiban mutatkozó ellentmondásoknak, és adós maradt vádlottak védekezése és további bizonyítékok közti eltérések okának.

[40] Kétségtelen, hogy a vádlottak valamennyi őket terhelő bizonyítékot illetően magyarázattal szolgáltak, amely egyenként nem volt cáfolható - így az általuk használt eszközök, az álcaruha, a fényképfelvételek körülményeit illetően -, összességében azonban figyelemmel a mindennapi élettapasztalatra és a logika szabályaira is védekezésük a többi bizonyíték által kellően cáfolt.

[41] A tanúk vallomása és a szakértői vélemény megállapítása alapján bizonyított, hogy a lefoglalt trófeák a sértett vadászati társaság területéről származnak.

[42] A vádlottaknak a tetemek véletlenszerű találására tett állítását a következetes és egyező tartalmú és a szakértő által is megerősített tanúvallomások, a vadkamera és fényképek felvételei, továbbá a házkutatás során feltalált eszközök és nagy összegű készpénz alapján, és figyelemmel arra is, hogy mindkét vádlott korábban vadászati tevékenységet folytatott, ahhoz különleges szakértelemmel rendelkezett, a másodfokú bíróság alappal vetette el. Helytállóan mutatott rá arra is, hogy a vádlottak vallomása a mindennapi élet tapasztalataival sem összeegyeztethető, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlottak az általuk lakott ingatlanban feltalált, a tényállásban szereplő állatokat közösen, vadászati engedély híján illegálisan ejtették el. Mindezen bizonyítékok alapján alaptalan II. rendű vádlott észrevételében írt azon hivatkozása is, miszerint nem tudott a társa vadászati tevékenységéről. A törvényszék a bizonyítékok összességében való értékelése során helyesen mutatott rá arra, hogy azok olyan zárt logikai láncot alkottak, amelyek alapján a II. rendű vádlott tényállásszerű cselekvősége megállapítható. A módosított vádban szereplő elkövetési érték az elsőfokú bíróság által is értékelt dr. szakértő2 aggálytalan szakértői véleménye alapján megalapozott (94. számú bírói irat).

[43] A Be. 167. § (3) és (4) bekezdése szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[44] Az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében megfelelően értékelve és logika szabályait figyelembe véve minden tekintetben megalapozott tényállást állapított meg.

[45] A védelmi jogorvoslat részben a bizonyítékok másodfokú bíróság általi mérlegelésén keresztül támadta a megalapozott tényállást, amely eredményre nem vezethetett.

[46] A másodfokú bíróság az eltérő tényállás megállapítását követően törvényesen vont következtetést II. rendű vádlott a bűnösségére, a bűncselekmény hiányában történő felmentést célzó másodfellebbezés így eredményre nem vezethetett.

[47] vádlott2 II. rendű vádlott cselekményeinek másodfokú bíróság általi minősítése nagyrészt megfelel az anyagi jognak.

[48] A másodfokú bíróság a vagyon elleni cselekményt illetően az üzletszerű elkövetést azért nem látta megállapíthatónak, mert indokolása szerint [136] nem került meghatározásra, hogy a tényállás szerinti illegális cselekmény mennyiben biztosította a vádlottak megélhetését, azt mennyiben motiválta jövedelemszerzés, illetve a más forrásból származó kereset kiegészítése.

[49] A tényállás szerint II. rendű vádlott társával év1 össze és dátum. között több nagy értékű vadat jogosulatlanul ejtett el, majd azokat - a tettenérés esetét kivéve - elszállították, feldolgozták, 7 esetben a trófeákat kikészítették és lakóhelyükön tartották.

[50] Az üzletszerűség megállapításának két feltétele tárgyi oldalon az ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése, alanyi oldalon pedig a rendszeres haszonszerzésre törekvés. Jelen esetben nem kétséges, hogy a II. rendű vádlott a nagy értékű állatok elejtésével és elvitelével ugyanolyan jellegű vagyon elleni bűncselekményeket követett el.

[51] Az üzletszerű elkövetésnél az elkövető célja a rendszeres haszonszerzésre irányuló törekvés, ezért még egyszeri elkövetés esetén is megállapítható, amennyiben fennáll a rendszeres haszonszerzésre törekvés (37/2007. BK vélemény, BH2011.92., BH2011.33., BH1999.8.), a hasznot az elkövetőnek nem kell ténylegesen realizálnia. Önmagában azonban hasonló jellegű bűncselekmények többszöri elkövetése a célzat bizonyítására nem elegendő, amennyiben a haszonszerzési célzatra a konkrét körülmények alapján nem lehet következtetni (BH2010. 238.).

[52] Téves az az értelmezés, miszerint haszon csak a bizonyított tovább értékesítésből származhat, minden az elkövetők vagyonaiban bekövetkező növekedés számukra nyilvánvalóan haszonként jelentkezik. Adott tényállás szerint a vádlottak hosszabb időn keresztül, több vadat ejtettek és dolgoztak fel a trófeákat is beleértve, a vadhúst akár saját háztartásukban fogyasztották, akár értékesítették hasznuk keletkezett, emellett az ingatlanban feltalált nagy összegű készpénzt elkövetéskori jövedelmi viszonyaik sem magyarázzák, így aggálytalan következtetés vonható arra, hogy a bűncselekmény célja a rendszeres haszonszerzés volt.

[53] Mindezek szerint a másodfokú bíróság a vagyon elleni bűncselekményt illetően tévesen mellőzte az üzletszerű elkövetés megállapítását, ezért az ítéltábla mint harmadfokú bíróság a felülbírálattal érintett vádlott2 II. rendű vádlott tekintetében megállapította, hogy a bűncselekmény helyes minősítése a Btk. 370. § (1) bekezdésbe ütköző és - 459. § 28. pontja értelmében- a (2) bekezdés bb) alpontra figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerinti - társtettesként, folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett - lopás büntette.

[54] A törvényszék II. rendű vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során irányadó szempontokat nagyrészt feltárta, az mindösszesen a minősítés változása folytán az ügyészi

átiratban is hivatkozottak szerint azzal egészítendő ki, hogy enyhítő körülmény, hogy az elkövetési érték az alsó határ közelében van (56 /2007 BK vélemény III/ 3. pont).

[55] A másodfokú bíróság összességében megfelelő nyomatékot tulajdonítva a bűnösségi körülményeknek a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elveknek megfelelő, tetтарыos büntetést szabott ki, melynek enyhítésére törvényes indok nincs, különös tekintettel arra is, hogy a harmadfokú bíróság a vádlott vagyon elleni cselekményét súlyosabban minősítette.

[56] A vádlott terhére megállapított vagyon elleni bűncselekmény büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ezért a másodfokú ítélet annyiban kiegészítendő és helyesbítendő, hogy a vádlottal szemben a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c) pontja alapján az ügyben feltárt enyhítő körülmények nagyobb nyomatéka okán volt lehetőség enyhítésre, és így vált kiszabhatóvá - egyfokú leszállással - a két évet el nem érő tartamú, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés.

[57] A másodfokon eljáró törvényszék helyesen döntött, amikor a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztéséről határozott az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel.

[58] Az elsőfokú bíróság által felhívott Btk. 50. § (2) alapján a vádlottal szemben a vagyoni jellegű joghátrány alkalmazása kötelező, a napi tételek számának és összegének meghatározása a törvényes keretek között helyesen történt.

[59] A sértett által előterjesztett polgári jogi igény érdemi elbírálásának a Be. 556. § alapján akadálya nem volt, a másodfokú bíróság döntése az összecszerúséget illetően is helytálló.

[60] Az ítéltábla észlelte, hogy bár az ítélet indokolása tartalmazza a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítás jogszabályi alapját, az ítélet rendelkező részében a másodfokú bíróság elmulasztotta pontosan megjelölni a beszámítás alapjául szolgáló átváltási kulcsot, ezért a Btk. 92. § (2) alapján az ítéltábla meghatározta, hogy 1 nap fogva tartásban töltött idő 1 nap szabadságvesztésnek felel meg.

[61] A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[62] A fellebbviteli ügyészség helytállóan észlelte, hogy a másodfokú bíróság elmulasztotta az előzetes mentesítés lehetőségét vizsgálni.

[63] Az Alkotmánybíróság 8/2015.(IV.17.) AB határozat 1. pontja szerint alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben rendelkezzen.

A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.

Az érdemesség fogalmát a bírói gyakorlat munkálta ki (EBH1983.51., BH1286.92., BH1983.221.). Eszerint a vizsgálat során különösen az elkövető személyét, életvitelét, továbbá a bűncselekmény tárgyi súlyát, jellegét, körülményeit és motívumait kell értékelni. Az ítéltábla a hosszabb ideig tartó elkövetésre, a haszonszerzési motívumra és arra tekintettel, hogy a több bűncselekményt is elkövetett, a vádlottat az előzetes mentesítésre nem tartotta érdemesnek.

[64] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 624. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyebekben a 623. § alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. december 12. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Radnainé dr. Solymosi Viktória
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.114/2022/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.276/2023/6. számú határozata folytán 2023. december 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. december 12. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke